

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2006 r. Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-391/06)

(2006/C 294/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Lawunmi, U. Wölker, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, iż nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/04/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹), a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy

— obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy upłynął w dniu 14 lutego 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 94, str. 49

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-392/06)

(2006/C 294/49)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: N. Yerrell i R. Vidal Puig, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w

sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego (¹), a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim z mocy tej dyrektywy

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2002/15/WE upłynął w dniu 23 marca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 80, str. 35

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-394/06)

(2006/C 294/50)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Schima i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi o:

— stwierdzenie, że nie składając przed 1 lipca 2005 r. krajowego sprawozdania rocznego dotyczącego promowania biopaliw, który zawierałby wszystkie dane przewidziane w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych (¹), Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tego przepisu,

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin do złożenia krajowego sprawozdania rocznego dotyczącego promowania biopaliw upłynął zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2003/30/WE w dniu 1 lipca 2005 r.

Republika Włoska podnosi, że w dniu 14 lipca 2006 r. przekazała Komisji sprawozdanie odpowiadające wymogom dyrektywy.

Zdaniem Komisji, sprawozdanie to jest jednak niekompletne, ponieważ nie zostało w nim wskazane zgodnie z art. 4 ust. 1 tiret drugie dyrektywy, jakie krajowe środki zostały przeznaczone na produkcję biomasy dla wykorzystania energetycznego innego niż transport

(¹) Dz.U. L 123, str. 12

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Sala Primera Civil (Hiszpania) w dniu 22 września 2006 r. — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) przeciwko Al Rima, S.A.

(Sprawa C-395/06)

(2006/C 294/51)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo — Sala Primera Civil (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca kasację: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA).

Strona pozwana: Al Rima, S.A..

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zainstalowanie w pokojach w hotelu lub podobnym przedsiębiorstwie odbiorników telewizyjnych, za pomocą których rozpowszechnia się drogą kablową sygnał telewizyjny odebrany drogą naziemną lub satelitarną, stanowi czynność publicznego udostępniania, na którą rozciąga się zamierzona harmonizacja przepisów krajowych dotyczących ochrony praw producentów fonogramów i producentów pierwszych utrwałień filmów, przewidzianej w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r.?
- 2) Czy stwierdzenie, że pokój w hotelu lub w innym podobnym przedsiębiorstwie jest ściśle domowym środowiskiem, a co się z tym wiąże, że udostępnianie dokonane za pomocą odbiorników telewizyjnych, przez które rozpowszechnia się sygnał uprzednio odebrany przez hotel lub podobne przedsiębiorstwo nie stanowi czynności publicznego udostępniania, jest sprzeczne z ochroną praw producentów fonogramów i producentów pierwszych utrwałień filmów uregulowaną przez dyrektywę 2001/29/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r.

- 3) Czy dla celów ochrony praw producentów fonogramów i pierwszych utrwałień filmów uregulowanej przez dyrektywę 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. można uznać za publiczne, udostępnienie dokonane za pomocą odbiorników telewizyjnych zainstalowanych w pokojach hotelowych, w których rozpowszechnia się sygnał uprzednio odebrany przez hotel lub podobne przedsiębiorstwo, z tego powodu, że do tego udostępnienia mają dostęp kolejno następujący po sobie widzowie?

(¹) w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, str. 10).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 21 września 2006 r. — Eivind F. Kramme przeciwko SAS Scandinavian Airlines Danmark A/S

(Sprawa C-396/06)

(2006/C 294/52)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Østre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Eivind F. Kramme

Strona pozwana: SAS Scandinavian Airlines Danmark A/S

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy „nadzwyczajna okoliczność” w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (¹) może polegać na wyłączeniu samolotu z eksploatacji w wyniku problemów technicznych, co skutkuje odwołaniem lotu?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: jakie „racjonalne środki” w rozumieniu tego rozporządzenia powinien zatem podjąć przewoźnik lotniczy w celu uniknięcia odwołania lotów w wyniku problemów technicznych?